

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

1011/2012

Laki

kirkkolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2012

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kirkkolain (1054/1993) 15 luku, 17 b luvun 5 § sekä 22 luvun 6, 8 ja 10 §, sellaisina kuin niistä ovat 17 b luvun 5 § laissa 1274/2003, 22 luvun 6 § osaksi laeissa 306/2002 ja 1274/2003, 8 § laissa 1325/2011 ja 10 § laissa 1201/2002, sekä lisätään 17 a luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1274/2003, uusi 2 momentti sekä 22 lukuun uusi 8 a ja 11 § seuraavasti:

15 luku

Seurakunnan ja seurakuntayhtymän talous

1 §

Varojen käyttäminen

Seurakunnan ja seurakuntayhtymän varoja saadaan käyttää ainoastaan niiden tehtävien toteuttamiseen.

Seurakunnan ja seurakuntayhtymän tulee osallistua kirkon keskusrahaston menojen rahoittamiseen siten kuin tämän lain 22 luvun 8 §:ssä säädetään.

2 §

Kirkollisvero

Seurakunnan jäsenen tulee osallistua seu-

rakunnan, seurakuntayhtymän ja kirkon tehtävien rahoittamiseen maksamalla kirkollisvero. Kirkollisveron perusteista säädetään erikseen lailla.

Kirkollisverolla katetaan se määrä, joka kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston vuosittain hyväksymän talousarvion mukaan muiden tulojen lisäksi tarvitaan menojen suorittamiseen.

Kirkkovaltuusto tai yhteinen kirkkovaltuusto päättää tuloveroprosentista 0,05 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Kirkkoneuvosto tai yhteinen kirkkoneuvosto voi myöntää vapautuksen kirkollisverosta siten kuin siitä erikseen lailla säädetään.

3 §

Tilivelvolliset

Tilivelvollisia ovat luottamushenkilö ja vi-
ranhaltija:

1) joka päättää menoa tai tuloa koskevasta toimenpiteestä tai ottaa osaa sellaisen päätöksen tekemiseen;

2) joka hyväksyy maksettavaksi menon tai vastaanotettavaksi tulon;

3) jonka hallussa on seurakunnan tai seurakuntayhtymän rahavaroja tai muuta omaisuutta taikka joka ottaa osaa varojen sijoittamista koskevan päätöksen tekemiseen;

4) jonka tehtävänä on valvoa seurakunnan tai seurakuntayhtymän taloudellisia etuja, varojen hoitoa tai tilinpittoa.

Tilivelvolliseksi ei kuitenkaan katsota kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston jäsentä eikä tilintarkastajaa.

4 §

Taloutta koskevat muut säännökset ja määräykset

Seurakunnan ja seurakuntayhtymän kirjanpitovelvollisuudessa, kirjanpidossa, tilinpäätöksessä ja tilintarkastuksessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä kirjanpitolaissa (1336/1997) ja tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetään.

Toiminta- ja taloussuunnitelmasta, talousarviosta, varojen ja omaisuuden hoitamisesta, kirjanpidosta, tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta sekä tilintarkastuksesta säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

Taloudenhoidon järjestämisestä määrätään tarkemmin kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston hyväksymässä taloussäännössä.

5 §

Kirkkohallituksen määräykset ja ohjeet

Kirkkohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä seurakuntien ja seurakuntayhtymien kirjanpidosta ja palkanlaskennasta. Kirkkohallitus voi antaa ohjeita muusta taloudenhoitamisesta ja tilintarkastuksesta.

17 a luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Hiippakunta

Hiippakunnan talouden hoitoon sovelletaan soveltuvin osin, mitä seurakunnan ja seurakuntayhtymän talouden hoitamisesta tässä laissa ja kirkkojärjestyksessä säädetään.

17 b luku

Hiippakuntavaltuusto

5 §

Työjärjestys ja taloussääntö

Hiippakuntavaltuuston koolle kutumisesta, puheenjohtajien tehtävistä, aloitteiden tekemisestä, asioiden käsittelemisestä ja vaalien toimittamisesta määrätään tarkemmin hiippakuntavaltuuston hyväksymässä työjärjestyksessä.

Hiippakunnan taloushallinnon järjestämisestä, kuten toiminta- ja taloussuunnitelmasta, talousarviosta, varojen ja omaisuuden hoitamisesta, kirjanpidosta, tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta sekä tilintarkastuksesta, määrätään tarkemmin hiippakuntavaltuuston hyväksymässä taloussäännössä.

22 luku

Kirkkohallitus, kirkon keskusrahasto ja kirkon työmarkkinalaitos

6 §

Kirkon keskusrahasto

Kirkon keskusrahasto on kirkon yhteinen rahasto, jonka varoja käytetään keskusrahaston talousarvion mukaisesti:

1) eläkkeiden ja perhe-eläkkeiden maksamiseen;

2) taloudellisesti heikossa asemassa olevien seurakuntien ja seurakuntayhtymien tu-

kemiseen sekä seurakuntien yhteistoiminnan ja seurakuntarakenteen kehittämiseen;

3) hiippakuntien ja kirkon keskushallinnon menoihin;

4) kirkon yhteisiin tarkoituksiin sekä muiden lakiin ja sitoumuksiin perustuvien kirkon menojen suorittamiseen.

Kirkon keskusrahasto toimii kirkon eläkelaitoksena ja huolehtii sen tehtävistä siten kuin siitä erikseen säädetään.

Kirkon keskusrahaston kotipaikka on Helsinki.

8 §

Keskusrahastomaksut

Jokainen seurakunta tai seurakuntayhtymä suorittaa kirkon keskusrahastolle vuosittain:

1) enintään kymmenen prosenttia viimeksi toimitetun verotuksen laskennallisesta kirkollisverosta ja maksuun pannun yhteisöveron osuudesta (*perusmaksu*), mikä maksu voidaan määrätä myös vain laskennallisen kirkollisveron perusteella;

2) perusmaksun lisäksi enintään kaksikymmentä prosenttia 1 kohdan mukaisesta maksuun pannun yhteisöveron seurakunnalle tulevasta osuudesta (*lisämaksu*), mikä maksu voi olla progressiivinen;

3) eläkkeiden ja perhe-eläkkeiden maksamista ja rahastoimista varten eläketurvan alaiselle viranhaltijalle tai työntekijälle sinä varainhoitovuonna maksamastaan palkasta prosentteina määrätyn maksun (*eläkemaksu*), jolloin palkkaan luetaan myös vapaa asunto lämpöineen;

4) kirkolliskokouksen vahvistamien perusteiden mukaan määräytyvät työkyvyttömyyseläkkeiden omavastuuosuudet;

5) kirkolliskokouksen vahvistamien perusteiden mukaan määräytyvän maksun (*palvelumaksu*) niiden tehtävien hoitamisesta, joista säädetään tämän luvun 2 §:n 1 momentin 9 a kohdassa;

6) kirkon eläkerahaston kartuttamista varten enintään viisi prosenttia viimeksi toimitetun verotuksen kirkollisverosta (*eläkerahastomaksu*).

Suorituksen viivästyessä sille on maksettava kirkolliskokouksen määräämän korkoprosentin mukaista vuotuista viivästyskorkoa.

Korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin korkolain (633/1982) 12 §:n nojalla ilmoittama viitekorko. Viitekoron muutos otetaan huomioon muutosta seuraavan kalenterivuoden alusta. Kirkkohallitus voi erityisestä syystä hakemuksesta vapauttaa seurakunnan ja seurakuntayhtymän suorittamasta viivästyskorkoa.

Seurakunnan tai seurakuntayhtymän 1 momentin 1, 2 ja 4 kohdan nojalla maksettaviksi määrätyt maksut viivästyskorkeineen saadaan ulosmitata ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

8 a §

Keskusrahastoavustukset

Kirkon keskusrahastosta myönnetään seurakunnille ja seurakuntayhtymille verotulojen täydennystä ja harkinnanvaraista avustusta. Näistä avustuksista säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

10 §

Vakuutusvalvonta

Kirkon keskusrahaston eläkerahaston sijoitustoimintaa valvoo Finanssivalvonta. Finanssivalvonnan toimivallasta ja valvontamaksusta säädetään erikseen lailla.

11 §

Kirkon keskusrahastoa koskevat tarkemmat säännökset

Kirkon keskusrahaston talouden hoidosta, keskusrahastomaksujen maksamisesta sekä keskusrahastoavustuksista ja niiden hakemismenettelystä säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

Talouden hoitoon sovelletaan muutoin soveltuvin osin, mitä seurakunnan ja seurakuntayhtymän talouden hoidosta tässä laissa ja kirkkojärjestyksessä säädetään.

Taloushallinnon järjestämisestä, kuten toiminta- ja taloussuunnitelmasta, talousarviosta, varojen ja omaisuuden hoitamisesta, kirjanpidosta, tilinpäätöksestä ja toimintakerto-

muksesta sekä tilintarkastuksesta, määrätään Tämän laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
tarkemmin kirkkohallituksen hyväksymässä kuuta 2013.
taloussäännössä.

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2012

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Sisäasiainministeri *Päivi Räsänen*